

Nationalteatern, Stranden

Jag sg ett de flt
Jag sg en de strand
Knde i luften lukt av sn
Och torr och dammig sand
Jag sg en horisont
Jag sg klippor av granit
En himmel bl och tom
En sol s kall och vit
Jag visste knappast alls
Hur jag kommit dit
Det var som alltings brjan
Och ett sjfgelskrik

Jag sg tv nglar, i slagsml
I en lerig grop
Blod p deras vingar
Lera och sot
Jag sg tv mniskor i en grotta
Stirra mot det bl
Tryckta till varandra
Darrande och sm
Insvepta mot kylan
I en rd och solkig filt
Jag sg en skugga snka sig
Mot klippan strax intill

Jag sg en eld p stranden
Jag knde vedens doft
Jag sg hur tret lyftes
Och frvandlades till stoft
Vid elden satt en gammal man
Han satt och stekte fisk
Jag gick och gick s nra
Det kndes ingen risk
Han lyfte p hatten
Hans hr var grtt och vitt
Vid hans ffter lg tre barn och sov
S tryggt p en filt

Han bjd mig plats vid elden
Utan ngra ord
Barnen sov och snusade
I bdden p vr jord
Han la ett trd p elden
Och flammor steg mot skyn
Och lgornas dans
Blev en egendomlig syn
Dom susade och viskade
Och fick ett eget liv
Det var som alltings brjan
Och ett sjfgelskrik

Jag sg ett blommigt flt
Med mniskor i dans
Jag sg ett stormigt hav
Och en riddare med lans
Jag sg lekande barn
Trygga p en ng
Jag sg vajande sdesflt
I hllande regn
Och gubben skrev i sanden
Med en pinne brnd av sot
Och en fgel i flykten
Kan nog tyda hans ord

[spoken]

Dr det finns jord ska vi plja den tillsammans

Dr det finns brd ska vi ta det tillsammans

Dr det finns klder ska vi dela dom med varann

Dr det finns pengar ska de vara allas egendom

Dr skall jmlighet rda

Dr fryser ingen, och ingen hungrar